

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὴν Διοίκησιν Ἀρχῆς ὑπαλλήλων ὑπαγομένων
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα	Τόπος ὅθεν ἦλθε	Τόπος διαμονῆς	Αὐτόχθων, ἀγωνιστὴς ἢ μεταστάτης
Γ. Δ. Οἰκονομίδης Διοικητὴς.	Κύπρος	1822	ἐξ Ἰταλίας	Πάτρις	ἀγωνιστὴς αὐτόχθων
Ι. Γ. Γλαράκης γραμματεὺς.	Λεοντάρι	1827	»	Ἀθήναι	υἱὸς αὐτόχθωνος
Ἀναστάσιος Ἀννίνος διοικ. ἱατρός.	Κεφαλληνία			Πάτρις	
Γεώργ. Κανέλλος γραμματεὺς τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς Πατρῶν.	Τεργέστη	1821	Κωνσταντινίου πόλεως	»	αὐτόχθ. ἀγωνιστ.
Γεώργιος Τριανταφυλλόπουλος δεσμοφύλαξ τῶν ἐν Πάτραις φυλακῶν τῶν καταδίκων.	Πάτρις			»	μετ. ἀγωνιστὴς
Παντελῆς Γαλατικνὸς δεσμοφύλαξ τῶν ἐν Ρίῳ φυλακῶν.	Κωνσταντινούπ.	1821	Κωνσταντινίου πόλεως	Ρίον	μετ. ἀγωνιστὴς

Ἐν Πάτραις, τὴν 15 Μαΐου 1844.

Ὁ Διοικητὴς Ἀρχὴς Γ. Δ. Οἰκονομίδης.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1844.

Ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α. Ι. Χαράλαμπος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διοικήσεως Φθιώτιδος καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως ταύτης ἐδρευόντων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεώς του εἰς τὴν Ἑλλάδα	Τόπος ὅθεν ἦλθε	Τόπος διαμονῆς	Αὐτόχθων, ἀγωνιστὴς ἢ μετανάστης
Κ. Καλαμίδης γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως.	Θεσσαλία	1821	Θεσσαλία	Ἀμαλιάπολις	μετανάστης καὶ υἱὸς ἀγωνιστοῦ μετανάστης
Μελέτ. Γεωργιάδης ἱατρός τοῦ καθακτηρίου Ταρῆτζας.	Μακεδόν	1836	Παρίσις	Λαμία	αὐτόχθων
Δημ. Σαρδελιάνος γραφεὺς.	Αἴγιον	1821	ἐξ Ἄρτης	Αἴγιον	μετανάστης καὶ ἀγωνιστὴς
Σπύρος Βαρκούδης ἀρχιφύλαξ τοῦ αὐτοῦ.	Ἄρτα			Λαμία	μετανάστης ἀγωνιστὴς ὑπολοχαγὸς πρώτου βαθμοῦ
Σπυρίδων Ἀρδανιτάκης ἐπιστάτης τοῦ ὕγειονομ. Ἀμαλικοπέλεως.	Ζάκινθος	1826	Βασαράδα	Ἀμαλιάπολις	αὐτόχθων

Ἐν Λαμίᾳ, τὴν 27 Ἀπριλίου 1844.

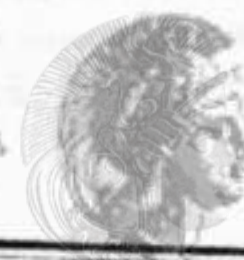
Ὁ Διοικητὴς Φθιώτιδος Α. Οἰκονομίδης.

Διὰ τὸ ἀκρίβες τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1844.

Ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α. Ι. Χαράλαμπος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

καί πρότερον ἦτον, ἀπ' ἐναντίας οἱ φρόνιμοι τῶν
ἐκείνων δὲν ἐσυγχώρησαν νὰ εἰσπράττωσιν οἱ ποι-
οῦντες, ἐμὴ ποσότητα μετρίαν, καὶ τὴν προσοχὴν
ἐστρεψαν εἰς τὸν ἀληθῆ τῆς ἐνεργείας τῶν
ἐκείνων, τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ὀρει-
νῶν ποσῶν.

Ἡμεῖς καὶ τὰ τοιαῦτα σὰς ἀναφέρομεν, Κύριοι,
καὶ σὰς δεῖξωμεν ὅποισιν ἐνέργειαν ἀπαιτοῦμεν
ἐκείνων, καὶ πῶς θέλομεν νὰ κρίνωμεν τὰς
ἐνεργείας σας. Βεβαίως οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀπο-
τελεσμάτων ποινητόρων, οὔτε αἱ ἐπανειλημμένως
ἐκτιμώμεναι κατασχέσεις τῆς περιουσίας, οὔτε αἱ
ἐκτενέστεραι διατασσόμεναι κρατήσεις τῶν ὀρειλε-
πτῶν, θέλουν μᾶς δώσει τοσαύτην αἰτίαν ν' ἀναγνω-
ρίσωμεν τὴν ἐκκενότητα καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὴν δρα-
στηριότητα τῶν Κ. ταμιῶν καὶ τῶν συντρεχόντων εἰς
τὴν ἐνεργείαν τῶν Κ. Διοικητῶν, ὅσῃ αἱ ἐλλείπουσαι
ἐκτενέστεραι ταμιακαὶ καταστάσεις.

Φροντίσατε λοιπὸν νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὸ
πρόμα τῆς παρούσης μας διαταγῆς, καὶ ἐνερ-
γῶντες μὲ φρόνησιν τὰ καθήκοντά σας δειχθῆτε
ἐκείνοι μὲν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν μέτρων,
τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων δὲν ἀποβαίνει ὑπὲρ τοῦ
δημοσίου, αὐστηροὶ δὲ καὶ δραστήριοι εἰς πᾶν ὅ,τι
ἐκτενέστερα νὰ ἐπιταχύνῃ πραγματικῶς τὴν εἰσπραξὴν
τῶν δημοσίων ἐσόδων, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπορη-

μάτων ἐκείνων, τὰ ὅποια δύνανται νὰ συμβῶσιν,
ὅταν αἱ μὲν δημόσιαι δαπάναι ἐκτελοῦνται εἰς
ὁρισμένον καὶ ἀμετάβλητον χρόνον, οἱ δὲ δι' αὐτὰς
προσδιορισμένοι δημόσιοι πόροι δὲν εἰσάγονται εἰς
τὸ ταμεῖον, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ
Κράτους προσδιώρισεν ἐποχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1844.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

ΔΗΛΟΦΟΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ.

Προσκαλοῦνται οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τῆς
μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς
Πόρτας ἀπὸ 13/25 Ἀπριλίου ε. ε. συμβάσεως ἀναγε-
ρομένων κτημάτων νὰ προσαγάγωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς
ἐπιστήμους τίτλους τῆς ἀγορᾶς τῶν, διὰ νὰ διαταχθῇ ἡ
ἐγκατάστασις αὐτῶν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων
τούτων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς τίτλοις αὐτῶν ὄρια.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1844.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως Ἑβδόμης ὑπαρχομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον
τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρόνος τῆς ἐλευ- σεως καὶ ἀποκα- τάσεως τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα	Τόπος ὅθεν ἦλθε	Τόπος διαμονῆς	Αὐτόχθων, ἀγωνιστὴς ἢ μετανάστης
Κωνσ. Βελισσάριος διοικ. ἐκτρός.	Ψαρῶν	1824	Ψαρῶν	Χαλκίς	ἀγωνιστὴς
Γεώργιος Χάμπας γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως.	Νάξος			Νάξος	αὐτόχθων
Γεώργιος Παξιμάδης ὑγειονόμος.	Τήνος			Τήνος	»
Γεώργιος Βάμπας γραμματεὺς τοῦ ὑγειονομείου.	Μύκωνος			Μύκωνος	»
Α. Χριστοφίδης ἐκτρός τοῦ ὑγειον.	Μακρινίτζα τῆς Θεσσαλονικίας.	1830	Μακρινίτζα τῆς Θεσσαλονικίας.	Σκιάθου	μετανάστης
Γεώργιος Κακχάδης ἀρχιφύλαξ.	Ψαρῶν	1824	Ψαρῶν	Σύρα	»

Χαλκίς, τὴν 15 Μαΐου 1844.

Ὁ Διοικητὴς Ἑβδόμης Μ. Α. Τσαμαδός.

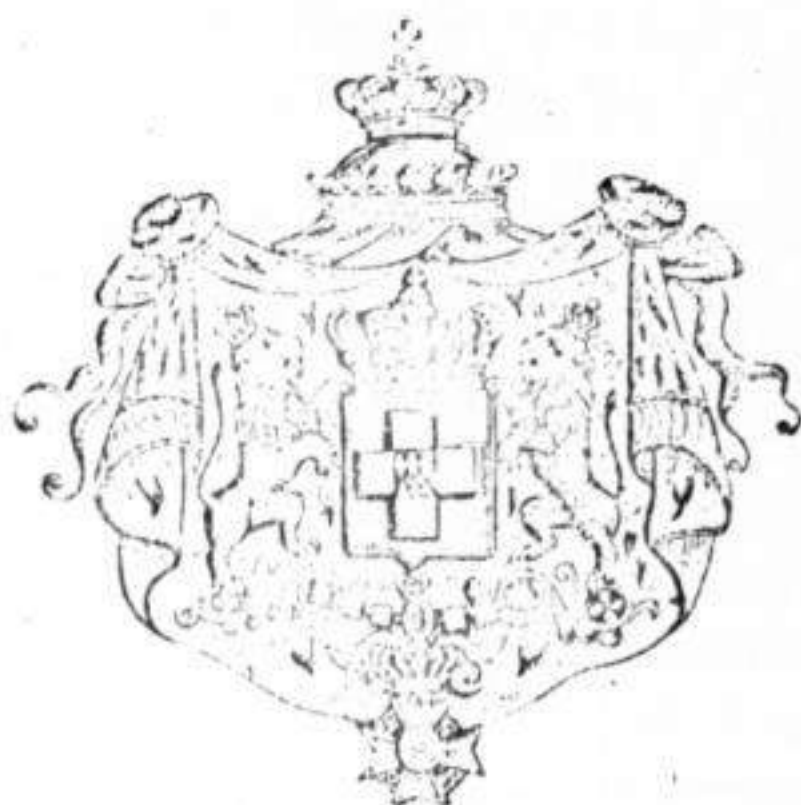
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1844.

Ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α. Ι. Χαλαράμης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 17.

1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΗΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Περί τήν 1) Περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν. — 2) Περί δημοτικῶν φόρων. — Ὁδηγία περὶ εἰσπράξεως δημοσίων εἰσοδημάτων. — Δηλοποιήσεις ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, διὰ νὰ ἀνατεθῶσι προσωρινῶς τὰ καθήκοντα εἰς ἄλλον, ἐξ αἰτίας τῆς πασχούσης ὑγείας του, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Α. Χ. Λόντος, νὰ ἀντὶ προσωρινῶς, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου, μέχρι τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐκδόσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Αθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 539 ἀναφορὰν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1840 περὶ δημοτικῶν φόρων ἡμετέρον Διάταγμα διαμένει ἐν ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1841 ἔτος μὲ τὰς ἐν τοῖς ἐπομέναις ἀρθροῖς προσθήκας.

Ἄρθρ. 2. Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὄνια, μεταφερόμενα διὰ τινος δήμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτόν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσι καὶ καταναλωθῶσιν εἰς ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημεῖωσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον μέλει ν' ἀποθέσῃ αὐτὰ, ὥστε νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεξις.

Ἄρθρ. 3. Ὅσάκις οἱ δήμοι δὲν κρίνουν συμφέρον νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφοράν τῶν ἐξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρόνεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν.

τῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, διανέμοντες αὐτὰ μετὰ τὸν ὀφειλόμενον; Καίτοι δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ τὸν κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀναλόγως τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων.

Ἀρθρ. 4. Ἡ Πρωτοβουλία ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1841.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας
N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ εἰσπράξεως δημοσίων εἰσδημάτων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς Ὑποδιοικητὰς καὶ τοὺς ταμίαις
τοῦ Κράτους.

Καὶ διὰ προλαβούσης ἐγκυκλίου διατρυφῆς ἐφειλ-
κόμεν τὴν προσοχὴν σας εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ
νὰ ληρῶσιν ἐντονώτερα μέτρα διὰ τὴν ταχείαν
καὶ ἐγκαιρον εἰσπράξιν τῶν δημοσίων εἰσδημάτων,
λαβόντες εἰς τοῦτο ἀφορμὴν ἀπὸ τὰς ὑποίας εἰχομεν
ὑπ' ὄψιν καταστάσεις τοῦ ταμείου, καθ' ἃς ἡ
εἰσπράξις αὕτη παρίστανεν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν.

Παρατηροῦντες καὶ πάλιν ὅτι ἡ λυπηρὰ αὕτη
κατάστασις ἐξακολουθεῖ καὶ ἔτι μᾶλλον προβαίνει
ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἀναγκαζόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης
νὰ σας ἐπαναλάβωμεν ὅτι δὲν ἀνεχόμεθα κατ' οὐδένα
τρόπον νὰ μένωσιν ἀνεκτέλεστοι αἱ περὶ τούτου
διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων, διὰ τὴν ἀκριβοῦς
ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων εἶσθαι θαρρῶς ὑπεύθυνοι.

Ἀλλὰ λέγοντες ταῦτα δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι τὸ μόνον
χρέος σας εἶναι νὰ περιορίζεσθε εἰς μόνην τὴν τυπι-
κὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσόμενων, καλύπτοντες
οὕτω μηχανικῶς τὴν εὐθύνην σας καὶ εἰς ἄλλους
ἀφίνοντες τὴν φροντίδα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν
ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας σας. Τοιοῦτος βέβαια
δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τείνωσιν
αἱ πράξεις τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξίων ὑπαλλήλων.
Ἐκτελοῦντες τοὺς νόμους πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν
καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις περι-
μένει ἀπὸ τῶν Νόμων αὐτῶν τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ
κατὰ νοῦν πάντοτε ἔχοντες καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ
τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας, νὰ οἰκιοποιῶνται
μετὰ ζήλου, εὐκρινείας καὶ φρονήσεως τὰς ὑπο-
θέσεις, ἢ διεξαγωγὴ τῶν ὁποίων ἀνετίθη εἰς αὐτοὺς,
ὥς ἂν ἐπρόκειτο περὶ πραγμάτων ἰδίων. Τὴν ἡμέραν
πράξει, φέρ' εἰπεῖν, φρόνιμος καὶ ἐπιμελής ἰδιώτης,
ἔχων νὰ εἰσπράξῃ παρ' ἄλλων τὰ εἰς αὐτὸν

ὀφειλόμενα; Καίτοι δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ
δικαιώματι τῶν δικαιωμάτων του διὰ τῶν μέ-
τῶν Νόμου, δὲν ἀρίνει κατὰ πρῶτον ἀμεταχείρι-
τὰ μέσα ὅλα τῆς πειθοῦς καὶ τῆς προτροπῆς
μετριάξων αὐτὸς διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τὴν οὐπὲρ
ρότητα τῶν Νόμων, καὶ πάντοτε εἰς ἕνα μὲν
ἐμβλέπων σκοπὸν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ταμεῖον
τῶν ἐλλειπόντων χρημάτων. Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, ὅτε
σκιεπτόμενοι ἔκαμον χρῆσιν τῶν μέσων τούτων, καὶ
ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι οὗτοι ἀπέβησαν οἱ πλεῖστοι
ἐπιτυχεῖς εἰς τὰς ἐνεργείας των, κατορθώσαντες καὶ
πλεότερα νὰ εἰσπράξωσι, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
Κυβερνήσεως ἀγαπητότερον νὰ διατηρῶνται εἰς τοὺς
λαοὺς, ἀποφεύγοντες τὰ αὐστηρὰ μέτρα. Ὁ Νόμος
βεβαίως περιέχει καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ μέτρα
αὐστηρὰ, διότι ἡ ἀδιόρθωτος δυστροπία τῶν ὀφει-
λιτῶν πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ καταβληθῇ, ἀλλ' ὅτι
τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα δύναται νὰ κατορθωθῇ διὰ
μέσων ἡπιωτέρων, καὶ νὰ κατορθωθῇ μάλιστα καὶ
εὐκολώτερα καὶ ταχύτερα, ποῖος τῶν φρονίμων
ὑπαλλήλων δὲν θέλει νοήσῃ ὅτι προτιμῶν τὰς
τελευταῖα ταῦτα ἐνεργεῖ συμφωνότερα μὲν τῇ
ἐπιθυμίᾳ τῆς Κυβερνήσεως; Ὁ Νόμος π. γ. οἱ
ὑποχρεοὶ τὸν Ταμίαν νὰ μηνύῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην
τὴν ἐπελθοῦσαν λῆξιν τῆς προθεσμίας του, ἀλλὰ τὸ
χρηματικὸν δικαίωμα νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἐκδιαστικῶν
μέσων εὐθὺς μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς λήξεως.
Πολλοὶ τῶν Ταμιῶν, γνωρίσαντες ἐκ πείρας ὅτι
διὰ τῆς μηνύσεως προτροπὴ καὶ ἐνθούμησις εἰς τὸν
ὀφειλέτην, συντελεῖ νὰ πείσῃ αὐτὸν, ν' ἀποτί-
ῃ ἀνεὺ ἐξόδων καὶ ἐκδιαστικῶν μέσων τὸ χρέος του.
Ἐμετεχειρίσθησαν ἐποφειλῶς τὸ μέσον τοῦτο τῇ
μηνύσει, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἐλάττω-
αἰτίαν νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐκ τῶν
ἀποτελεσμάτων ἐνέκρινε καὶ παρεδέχθη τὸν τρόπον
αὐτὸν τῆς ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς
τοὺς ποινήτορας. Ὁ Νόμος διὰ νὰ ἀπειλήσῃ τοὺς
ὀφειλέτας ὥστε νὰ βιασθῶσιν οὗτοι νὰ πληρώσωσι
χωρὶς νὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὰς παραιτέρω αὐστηρὰς
τητας τῶν ἐκδιαστικῶν μέσων, διέταξε τὰ ποινήτορα
νὰ πληρώνωνται ὁλόκληρα παρ' ἐνὸς ἐκάστου τοῦ
ὀφειλέτου. Σκοπὸς βέβαια τοῦ Νόμου δὲν ἦτο
πλάσῃ πορισμὸν διὰ τοὺς ποινήτορας, καὶ ν' ἀφῇ
πάσῃ ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου τοῦ δημοσίου προτέρας
διὰ νὰ τὰς δώσῃ εἰς τρίτους· καὶ μολαταῦτα
εὐρέθησαν Ταμίαι, τὸσον κακῶς ἐννοήσαντες τὸν
Νόμον τὸν σκοπὸν, ὥστε παρέσχον εἰς ποινήτορας
μέσα νὰ πλουτίσωσι, καὶ ἀπέστησαν τὸ ταμεῖον
τὴν αὐτὴν κατάστασιν τῆς καθυστέρήσεως εἰς